

TISKOVÁ ZPRÁVA

Dobrovolnictví může být i cestou ke stálé práci

S koncem prázdnin se skončil také náš významný dobrovolnický projekt, který podpořila Nadace ADRA. Jeho cílem bylo zapojit dobrovolníky do vzdělávacích a volnočasových aktivit pro děti a mládež z rodin, kterým by mohlo hrozit sociální vyloučení.

„Dobrovolníky jsme hledali přímo v lokalitách, kde poskytujeme sociální služby, to je v Chrudimi, Hrochově Týnci, Prachovicích a Chrasti,“ popisuje začátek projektu Veronika Němcová, koordinátorka dobrovolníků v Šanci pro Tebe.

„Zájemci o dobrovolnickou práci pak prošli školením, získali podrobné informace o tom, jak to má dobrovolník na příklad s pojištěním, jak ho jako organizace můžeme podpořit a podobně. Důležitou součástí zaškolení je však vysvětlení specifika dobrovolnické služby při práci v ohrožené rodině nebo nízkoprahovém klubu pro děti a mládež,“ vysvětluje dál Veronika Němcová.

Dobrovolníci ze Šance pro Tebe si našli své místo v rodinách i nízkoprahových klubech

Dobrovolníci, kteří se zapojili do projektu podpořeného ADROU, působili v rodinách, v nichž už sociální pracovníci Šance pro Tebe poskytují sociální služby. Pomáhali na příklad s předškolní přípravou dětí, doučováním, psaním domácích úkolů. *„Ve výsledku ale nešlo pouze o doučování, ale dobrovolníci také velkou měrou pomáhali, a do rodin stále docházejí, za účelem zprostředkování volného času dítěte,“* líčí Veronika Němcová. Dobrovolník v rodině tak dává náměty, jak může dítě trávit volný čas, podporuje ho a doprovází, ale především do všech aktivit podle možností zapojuje jeho rodiče.

Dobrovolníci, kteří se rozhodli pracovat v nízkoprahovém klubu, jsou velkou podporou pro zdejší děti a mladé dospělé. *„Do klubu totiž často docházejí děti z rodin, ve kterých poskytujeme jako Šance pro Tebe sociální služby, tím se nám vzájemně služby propojují, což je v sociální práci velice důležité,“* doplňuje také Sophia Dvořáková, ředitelka organizace Šance pro Tebe.

Do dobrovolnického projektu s ADROU se přihlásila dvacítko dobrovolníků. Zaškolili jsme v přímé práci s rodinou anebo v nízkoprahovém klubu dvanáct z nich. V projektu i nadále působí desítko dobrovolníků.

Více se o projektu Dobrovolnictví v rodinách a NZDM dočtete na odkazu zde. Další články a tiskové zprávy, které jsme k dobrovolnickému projektu s ADROU vydali najde na odkazech Novinky a Tiskové zprávy na našich webových stránkách. O dobrovolnictví a Dobrovolnické agentuře Šance pro Tebe se podrobně dočtete na našich stránkách v sekci Dobrovolnictví.

Příběhy našich dobrovolníků:

Jaké to je být dobrovolníkem v rodině, které by mohlo hrozit sociální vyloučení?

„Předtím jsem sice již jako dobrovolník působila, nikdy se však nejednalo o přímou spolupráci s konkrétní rodinou.

V tomto případě mělo jít o rodinu se dvěma malými dětmi, z nichž se to starší zotavovalo z vážné nemoci. Mým úkolem bylo přijít s takovými činnostmi, které by této čtyřleté holčičce pomohly rozvíjet, pokud možno zábavnou formou, nejen její manuální, ale i kognitivní dovednosti.

Jednou z takových činností se velmi záhy stalo i kreslení. Nejenže jí samotné používání pastelek, temper a vodovek pomohlo lépe se zorientovat v jednotlivých barvách, rovněž jí i dopomohlo k rozvoji jemné motoriky. Přece jen správné držení tužky či štětce je, ač se to mnohdy nezdá, věda.

Svět jsme poznávaly prohlížením dětských knížek. Uvědomit si různé tvary předmětů nám zase pomohly puzzle. A že čáry nejsou jen rovné, jsme se naučili při jejich obtahování.

Do této rodiny docházím i nadále. Každý čtvrtek se tak zas a znovu na necelé dvě hodiny setkáváme nad všelijakými barvami a tvary, poznáváme svět prostřednictvím knížek a učíme se, že čáry nejsou jen rovné, ale že se i jako různé cesty v životě klikatí.

Musím se však přiznat, že na samém začátku jsem měla jisté obavy. Především jsem se bála toho, jak na mě bude malá reagovat, jak vážné to s ní po zdravotní stránce vlastně je, co na mě řeknou její rodiče a jak a zda já sama v této nové roli obstojím.

Na druhé straně jsem byla velmi zvědavá, těšila jsem se na spolupráci s novými lidmi, na další zkušenosti i na tu možnost dozvědět se něco nejen o jiných, ale i o mně samotné.

Na začátku bylo zkrátka příliš otázek a jen málo odpovědí. Postupem času a užší spoluprací nejen s pracovníky Šance pro Tebe, ale i samotnou rodinou, se však podařilo většinu z výše položených otázek zodpovědět.

Dnes více než kdy jindy vnímám dobrovolnictví jako nedílnou součást svého života. Cítím, že čas, který věnuji jiným, je čas smysluplně strávený. Mám radost, že se těším z přítomnosti druhých a že se, doufám, snad oni těší z té mé.“

Dobrovolnice Aneta Balejová. Je studentkou oboru sociální antropologie na univerzitě v Pardubicích. Je jí 24 let. Pracuje jako dobrovolnice v Šanci pro Tebe v konkrétní rodině už více než půl roku.

Rozhovor

Od dobrovolnictví k pracovní smlouvě

Po vykonání dobrovolnické práce v nízkoprahovém klubu Futur v Hrochově Týnci jste přistoupila na zaměstnanecký poměr. Co Vás k tomu vedlo?

Cílová skupina v Hrochově Týnci se mi velmi líbí, proto jsem se rozhodla navázat zaměstnanecký poměr. Jeden z důvodů je, že mi práce jak dobrovolníků, tak i zaměstnanců připadá velmi kreativní. Má smysl pro cílové klienty, i pro zaměstnance, kteří mohou pomáhat dětem v nevyhovujícím sociálním prostředí.

Celkově se mi práce organizace Šance pro Tebe a její způsob vedení „věcí“ velmi zamlouvá. Pracují zde upřímní lidé s chutí konat v životě správnou věc.

*Dobrovolnictví nedává člověku takové kompetence jako zaměstnanecký poměr, což je také jeden z důvodů, proč jsem se rozhodla tuto práci dělat jako zaměstnanec. Připadá mi fajn pracovat na něčem, co jsem si zkusila jako dobrovolník a zjistila, že to opravdu má smysl. **Spousta mladých lidí neví, jak správně naložit se svým volným časem a já jim dobrovolnictví v organizaci vřele doporučuji.***

Co vám dobrovolnická práce přinesla?

*Zkušenosti, možnost seznámit se s novými lidmi, poznat organizaci Šance pro Tebe, uvědomění si hodnoty věcí v životě - na příklad sociální jistoty, zázemí, význam rodiny. **Snažím se pochopit mentalitu romské kultury, jejich zvyky a postoje.***

Kolik ze svého volného času jste dala pro dobrovolnickou práci?

Kdykoliv jsem našla chvíli volna, během dobrovolnictví jsem totiž ještě pracovala v Praze.

Jaké jste měli pocity, když jste do nízkoprahového klubu poprvé vstoupila?

Pocity byly smíšené, nikdy před tím jsem nekomunikovala s 10 až 15 klienty najednou.

A jaké máte pocity nyní? Jak moc jste se s dětmi v klubu sblížila?

Nyní už je to lepší, člověk se nesmí nechat zahnat do kouta. Musí najít způsob, jak s dětmi komunikovat, jak je zaujmout a hlavně, jak je správně vést.

Dobrovolnice Aneta Bartošová je krásným příkladem toho, že z dobrovolnické práce se může stát i práce se zaměstnaneckým poměrem. Anetě je 26 roků, vystudovala Českou zemědělskou univerzitu, nyní působí jako stálý pracovník v NZDM Futur v Hrochově Týnci. Jako dobrovolník pracovala téměř rok.

Kontakt pro média

Mgr. Veronika Volejníková, Šance pro Tebe, PR komunikace

+420 603 837 928 | media@sance.chrudim.cz

